

Nedsættelsen af et stående ligestillingsudvalg skal derfor skabe et arbejdsorgan eller værksted, hvor en faglighed for ligestillingsordførerne i Folketinget kan samles, og hvor de gennem deres arbejde kan øge bevidstheden om, at ligestilling endnu ikke er en realitet i Danmark.

En gennemgang af lov- og beslutningsforslag i folketingsåret 2004-05 (2.samling) og i indeværende folketingsår viser, at der var følgende ligestillingsrelaterede forslag:

Folketingsåret 2004-05, 2. samling

- B 22 – flere kvinder på topposter
- B 87 – nedsættelse af en forfatningskommission
- B 94 – oprettelse af et ligestillingsudvalg
- B 99 – ligestillingsvurdering af samtlige lovforslag

Folketingsåret 2005-06

- L 1 – tronfølgeoven
- L 99 – kønsopdelt lønstatistik
- L 102 – barseludligningsloven
- B 3 – nedsættelse af en forfatningskommission
- B 13 – kønsopdelt lønstatistik
- B 46 – fokus på køn i undervisningen
- B 53 – barselorlov for fædre
- B 66 – barselorlov for fædre

Disse forslag har været henvist til behandling i diverse udvalg i Folketinget. Ovenstående lov- og beslutningsforslag inkluderer oplagte ligestillingsforslag, men også forslag som B 69: forslag om folketingsbeslutning om hjælp og frihed til ofre for menneskehandel, som var henvist til behandling i Folketingets Socialudvalg i folketingsåret 2004-05 (2. samling), har ligestillingsrelation, ligesom et blik på de stillede spørgsmål i Folketingets Socialudvalg vidner om ligestillingsrelaterede spørgsmål. For Socialudvalgets vedkommende er spørgsmål 42-46, 56, 69 og 73 i folketingsåret 2004-05 (2.samling) og spørgsmål 105-114 og 116-117 i indeværende folketingsår ligestillingsrelaterede.

Endvidere kan nævnes en række tiltag inden for satspuljemidlerne på kvindeligestillingsområdet, som ikke får en samlet behandling og opfølgning. Det gælder også ligestillingsrelaterede spørgsmål stillet som § 20-spørgsmål.

Det ville ligeledes være naturligt med en løbende diskussion af ligestillingsministerens redegørelse. Det finder heller ikke sted i dag.

Endelig kan anføres, at den meget omfattende kommunalreform heller ikke blev ligestillingsbehandlet af Folketinget. Resultatet af reformen er, at andelen af kvinder på lederposter er reduceret markant. Tal for li-

gestillingen i tre af Danmarks store kommuner: København, Århus og Odense, hvor langt de fleste topchefer er mænd, vidner ligeledes om behov for et stående ligestillingsudvalg. I ligestillingsloven står, at »offentlige myndigheder inden for deres område skal arbejde for ligestilling og indarbejde ligestilling i al planlægning og forvaltning«, men virkeligheden ser – til trods for loven – anderledes ud (jf. også de ligestillingsvurderinger, som kommunerne i fremtiden skal aflevere til Ligestillingsministeriet).

Det er muligt, at et ligestillingsudvalg ikke havde ændret disse fakta, men det kunne i hvert fald have sikret større opmærksomhed på risikoen for, at det vil gå sådan, og dermed øge bevidstheden for en indsats ude i kommunerne. Under alle omstændigheder vil det være ønskeligt, hvis der skal ske en reel ligestillingsvurdering af de kommunale redegørelser, som kommunerne i fremtiden skal aflevere til ligestillingsministeren, at der er et udvalg i Folketinget med den nødvendige ekspertise, som kan behandle redegørelserne. På linie med, at ligestillingsloven foreskriver, at lovforslag skal ligestillingsvurderes og mainstreamingprincippet indbygges, og at det skal foretages af eksperter i ligestillings- og kønsemner.

Afsluttende kan det nævnes, at en meget stor del af den lovgivning, som finder sted på ligestillingsområdet, er implementeringer af EF-direktiver, aktioner m.v., som behandles i Europaudvalget, men uden forudgående behandling i et fagudvalg, da et sådant ikke eksisterer. Om end det skal nævnes, at forslagene formelt passerer Det Politisk-Økonomiske Udvalg i Folketinget.

Det er ikke givet, at alle forslag m.v. skal behandles i et ligestillingsudvalg som hovedudvalg, men for nogle forslags vedkommende vil det være naturligt. For de resterendes vedkommende vil det øge det faglige indhold, hvis der kan indhentes udtalelser, stilles spørgsmål, udformes ændringsforslag og indhentes kommentarer fra et ligestillingsudvalg m.v.

Da ligestillingsområdet således omhandler en lang række forskellige tiltag, som både involverer lovgivning og andre indsatser, er det så meget mere påkrævet, at en samlet og løbende vurdering og diskussion m.v. finder sted.

Med nedsættelse af et stående udvalg samler Folketinget et ansvar for og en faglighed på ligestillingsområdet. Således skal alle partier i Folketinget – med nedsættelse af et stående ligestillingsudvalg – forholde sig til ligestillingsproblematikker. Hvis ligestilling bliver alles ansvar, bliver det indens ansvar. Så selv om ligestillingsloven sikrer, at der placeres et ansvar hos alle, idet ligestilling skal tænkes ind i alle forslag,